

Tebliğ yapan ve ancak dediklerini yaşamayan insanlara nasıl bakacağız?

Bu noktada eksiği olan insanlara dua edelim. Şu da bir gerçek ki, hiç bir insan tam değildir. Hiç bir insan her şeyi en mükemmel yapamaz, peygamberler müstesna. Zaten Kur'an da buna değiniyor; **yapmadığınız şeyleri ne diye anlatıyorsunuz,** diye. Ancak; madem yapmıyorsunuz, öyle ise anlatmayın, demiyor.

Anlatmak olan tebliğ işin güzel bir boyutudur, yaşamak ise bir başka güzel boyutudur. Bizler güzel olan tarafından istifade edeceğiz, eksiklerimiz için de dua edeceğiz, imkanımız varsa, uyaracağız, silip atmak doğru bir davranış değildir. Bu konuda Bediüzzamanın şu ifadelerine bakalım:

"ÜÇÜNCÜ NOKTA: İnsanın hayat-ı içtimaiyesini ifsad eden bir desise-i şeytaniye şudur ki: Bir mü'minin birtek seyyiesiyle bütün hasenâtını örter. Şeytanın bu desisesini dinleyen insafsızlar, o mü'mine adâvet ederler."

"Halbuki, Cenâb-ı Hak, haşirde adalet-i mutlaka ile mizan-ı ekberinde a'mâl-i mükellefini tarttığı zaman, hasenâtı seyyiâta galibiyeti-mağlûbiyeti noktasında hükmeyle. Hem seyyiâtın esbabı çok ve vücutları kolay olduğundan, bazan bir tek hasene ile çok seyyiâtını örter. Demek, bu dünyada o adalet-i ilâhiye noktasında muamele gerektir. Eğer bir adamın iyilikleri fenalıklarına kemiyeten veya keyfiyeten ziyade gelse, o adam muhabbete ve hürmete müstehaktır. Belki, kıymettar birtek hasene ile, çok seyyiâtına nazar-ı afla bakmak lâzımdır. Halbuki, insan, fıtratındaki zulüm damarıyla, şeytanın telkiniyle, bir zâtın yüz hasenâtını bir tek seyyie yüzünden unuttur, mü'min kardeşine adâvet eder, günahlara girer. Nasıl bir sinek kanadı göz üstüne bırakılsa bir dağ setreder, göstermez. Öyle de, insan, garaz damarıyla, sinek kanadı kadar bir seyyie ile dağ gibi hasenâtı örter, unuttur, mü'min kardeşine adâvet eder, insanların hayat-ı içtimaiyesinde bir fesat âleti olur."(1)

(1) bk. [Lem'alar, On Üçüncü Lem'a, On Üçüncü İşaret](#)